

tvrdil však zároveň, že s výživou své rodiny jest nyní odkázán jen na zemědělství. Odborný poradce oznámil, že st-1 již dříve také zemědělstvím se zabýval, že má hospodářské budovy, které sám si jednak postavil, jednak rozšířil a že již dříve část koupených pozemků jako pachtýř obdělával.

Z uvedeného ani neplyne, že by st-1 vůbec zemědělstvím se nebyl zabýval, ani že by nebylo zde hospodářství, jež by se dalo doplniti na usedlost soběstačnou.

Z toho patrně, že skutkové momenty, z nichž úřad čerpal svůj úsudek o tom, že st-1 nepodává záruky řádného hospodaření, a že nemá vůbec ničeho, co by mohlo tvořiti základ pro budoucí soběstačnou usedlost, nemají opory ve spisech, naopak jim odporují.

Bylo proto nař. rozhodnutí, pokud se opírá o tuto vadnou část skutkové podstaty, zrušiti dle § 6 zák. o ss.

Naproti tomu v platnosti musil ponechán býti výrok úřadu, jimž odepřel souhlas ke zcizení lomu z důvodu, že určil lom ten pro přiděl obci k účelům všeužitečným, neboť odepření souhlasu v tomto bodě není již opřeno o svrchu uvedené zjištění, nýbrž odpírá souhlas proto, že nelze propustiti ze záboru půdu jednotlivcům, již nutno použiti jako přidělu pro účely všeužitečné. Důvod ten st-1 ani po stránce právní ani po stránce skutkové v odpor nebéře a zůstává proto stížností nedotčen.

Z důvodů těch bylo rozhodnuto, jak svrchu uvedeno.

č. 3445.

Pozemková reforma: Zadaný souhlas ke zcizení části zabraného majetku pozemkového nemůže stpú odepřiti definitivně z toho důvodu, že mu není ještě známo, zda stát pozemky ty nebude požadovati pro sebe.

(Nález ze dne 4. dubna 1924 č. 5669.).

Prejudikatura: Boh. 3329 adm.

Věc: Jan Sch. na H. proti státnímu pozemkovému úřadu stran souhlasu ke zcizení zabrané půdy.

Výrok: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvod: St-1 podal obvodové úřadovně stpú-u v B. v prosinci roku 1921 dvě žádosti, v nichž sděloval této úřadovně, že již v lednu resp. v srpnu 1919 povolil, aby manželům Františku a Eleonoře P. v H. a manželům Eberhardu a Lidwině J. tamže jako dlouhodobým pachtýřům prodány byly nemovitosti ležící v kat. obci Nové P. a sice prvním parcely č. — — — ve výměře 5.6803 ha, druhým pak parcely č. — — — ve výměře 6.3496 ha, a žádal, aby stpú udělil zásadní souhlas k tomuto prodeji.

V žádostech, k nimž se připojili i kupci pozemků, uváděli žadatelé, že provedení prodeje zdrželo se vyvazováním pozemků dle zák. z 27. května 1919 č. 318 Sb., a že strana kupující u soudu nárok na tyto pozemky nevznesla, ježto výslovně si přeje získati je cestou dobrovolné koupě. Provedení pozemkové reformy prý zmíněná koupě překážeti ne-

může, poněvadž kupci by byli prvními a jedinými uchazeči v řízení přidělovém. Kupci také podrobují se všem podmínkám, jež by snad stpú v zájmu pozemkové reformy stanovil.

Stpú vyžádal si o žádostech vyjádření min. zeměd., jež sdělilo, že nedoporučuje schválení prodeje, poněvadž pozemky leží v sousedství lesního majetku velkostatku K., který má býti převzat státem v prvním přejímacím období, a musí přidělen býti státu, aby byl zaručen provoz lesního hospodářství.

Výnosem z 18. května 1923 nevyhověl stpú žádosti st-lově za zásadní souhlas k svrchu uvedenému prodeji, ježto šetřením bylo zjištěno, že prodávané pozemky leží v sousedství lesního majetku velkostatku, který má býti převzat v prvním přejímacím období, a není doposud známo, zda z důvodů nerušeného provozu lesního hospodářství nebude vznesen v řízení přidělovém nárok na pozemky ty se strany státu.

Dlužno tedy vyčkati až do definitivního provádění řízení přidělového a ucházeti se o příděl těchto pozemků v mezích zák. č. 81/1920.

O stížnosti majitele panství proti tomuto rozhodnutí podané uvážil nss takto: — — —

Stížnost namítá, že úřad může jen tehdy odepřít souhlas ke zcizení zabrané půdy, jestliže by zcizení to rušilo provádění pozemkové reformy. Zásadě té prý odporuje nař. rozhodnutí, když odpírá st-li souhlas proto, že úřadu není dosud známo, zda stát nebude požadovati pozemků těch pro sebe, aby mohl nerušeně provozovati lesní hospodářství, neboť z důvodů, že úřad nezná neb neví, zda zcizení bude vaditi pozemkové reformě, souhlas odepřít nelze.

Námítka tato jest důvodná. Úřad odepřel st-li udělení souhlasu v podstatě z toho důvodu, že mu dosud není známo, zda stát uvedené pozemky nebude požadovati pro sebe. Tento důvod opravňoval by však úřad pouze k tomu, aby odložil definitivní vyřízení žádosti st-logy do té doby, než vyšetří, zda pozemky ony má stát pro sebe převzít a je sobě ponechati, při čemž ovšem rozhodnutí o žádosti st-lově musilo by se státi d ř í v e, než stát pozemky ty převezme (srv. nář. Boh. 3329 adm.).

Definitivní zamítnutí žádosti však o důvod ten opřeno býti nemůže. Že nejde o pouhé odložení konečného vyřízení žádosti na dobu pozdější, nýbrž o definitivní její zamítnutí, patrno z dodatku k důvodům připojeného, dle něhož dlužno se o pozemky ty ucházeti v řízení přidělovém jako o příděl dle zák. příd., tedy nikoliv na podkladě § 7 zák. záb.

Použil-li však úřad zmíněného důvodu pro definitivní zamítnutí žádosti st-logy, pak odporuje jeho rozhodnutí zák. a bylo je proto zrušiti dle § 7 zák. o ss.

Č. 3446.

V y s o k é š k o l y: I* Není porušeno právo (§ 2 zák. o ss) vysokoškolského asistenta, který jest jen d o č a s n ě nezpůsobilým k výdělku, nepřizná-li mu úřad (trvalou) invalidní rentu podle § 4 zák. č. 198/199, nýbrž jen dočasnou rentu léčebnou ve stejné výši na dobu léčení. — II* Jak k invalidní rentě tak k léčebné rentě takové přísluší drahotní přídavky jen ve výměře stanovené pro pensisty, nikoliv ve výměře pro